

“El govern nord-americà sovint fa acusacions, i no sempre fundades”

L'ex-analista de la CIA Kenneth Pollack, de 45 anys, va treballar com a conseller de seguretat per al president Bill Clinton. L'any 2003 va escriure una sèrie d'articles sobre el dictador iraquetà Saddam Hussein. Es mostra sorprès pels suposats plans iranians d'atemptar contra l'ambaixador de l'Aràbia Saudita a Washington.

Tot Washington rebutja el suposat complot iranià destinat a matar l'ambaixador de l'Aràbia Saudita als Estats Units. Vós també sentiu que formeu part d'un film de Hollywood?

—Tot aquest afer sembla increïble. Les acusacions són tan greus... Cal tenir molta cura a l'hora de treure'n conclusions. Sempre s'ha atribuït al govern iranià la responsabilitat de tota mena de crims, però no sempre n'ha estat l'autor. El govern nord-americà sovint fa acusacions, i s'ha demostrat que no sempre són fundades.

—**Tanmateix, el president Barack Obama no sembla que dubti gaire, sinó que es mostra d'allò més decidit. Pretén aplicar, com a pena per haver participat en el complot, les sancions més dures. I quan afirma que estudia totes les opcions amenaça indirectament d'emprendre accions militars.**

—Malgrat tot, el govern d'Obama ha tractat aquesta qüestió amb molta més delicadesa que no pas els seus predecessors. Els nord-americans eren conscients que després del desastre de les suposades armes de destrucció massiva a l'Iraq, el món reaccionaria amb un escepticisme especial a qualsevol revelació del servei secret nord-americà. És per això que Obama va determinar que havien de ser els fis-

cals, i no pas els membres del servei secret, els encarregats de fer conèixer aquest cas. Van afirmar que en tenien proves suficients. I fins ara, no hi ha cap motiu per a dubtar-ne.

—**Però encara hi ha moltes preguntes que romanen obertes. El govern sap més coses que no pas la resta del món?**

—Molt probablement. Sense anar més lluny, fins ara no hi ha ningú que hagi tingut accés als comprovants de les transferències bancàries dels presumptes autors de l'atemptat. A més, encara no s'ha fet públic l'enregistrament de les converses telefòniques d'aquests individus. Però el president Obama, que és precisament un jurista expert, no faria una argumentació tan rotunda si no n'estigués ben segur.

—**Teheran qualifica les acusacions de “campanya de difamació”. Els experts en serveis secrets occidentals també assenyalen que, fins ara, els iranians mai no han planejat cap atemptat als Estats Units, i menys encara en col·laboració amb personatges tan rocambolescos com caps de cartels mexicans o un venedor de cotxes de segona mà de Texas.**

—Bé, per a tot hi ha una primera vegada. Pel que fa a la professionalitat de les seves accions, els membres del servei secret iranià poden ser extremadament eficaços, però també enor-

mement ingenus. En la primera acció als EUA, és perfectament possible que dipositin la confiança en aquests còmplices tan insòlits, perquè gairebé no coneixen el país.

—**Voleu dir que els mandataris iranians donarien el vist-i-plau a aquesta mena de procediments tan matussers?**

—Encara no sabem qui n'estava assabentat, a Teheran, d'aquest intent d'assassinat. De vegades, els atemptats terroristes iranians són ordres del règim, però de vegades no. En el cas de l'atemptat perpetrat al restaurant Mykonos, l'any 1992 a Berlín, l'ordre provenia directament de la cúpula del govern iranià. Però l'any 2009, diversos membres dels Guardians de la Revolució van assaltar uns velers britànics pel seu compte. En aquella ocasió, també s'hauria pogut formular la pregunta: com és possible que això passi sense el permís de Teheran?

—**Independentment de si hi van donar el vist-i-plau o no, quin benefici n'haurien obtingut, els iranians, de l'assassinat de l'ambaixador de l'Aràbia Saudita als EUA?**

—És probable que algú volgués fer arribar a Obama i als saudites un missatge de desafiament. Penseu-hi: el govern de Teheran té la sensació que els EUA, l'Aràbia Saudita, Israel i, en certa manera, també la Unió Europea, estan en guerra amb l'Iran. Pensen en les sancions que els imposen, pensen en el virus Stuxnet infiltrat a les seves centrals nuclears, pensen en els assassinats de científics nuclears iranians. Potser algun membre del govern, no necessàriament un alt càrrec, s'hi volia tornar.

—**Els plans d'atemptat, si és que mai n'hi va haver, no podrien ser una indicació que la feblesa de la política interior dels EUA ha animat l'Iran a l'atac?**

—Probablement no hi ha cap altre país al món on la lluita pel poder polític sigui tan complexa com a l'Iran. Diversos cercles de poder entenen que el país ha de tenir una actitud defensiva, perquè cada vegada és sotmès a més pressió i, alhora, l'aliat més important, el dictador siríà, Baixar al-Assad, ha de lluitar pel seu domini. En unes altres esferes, però, creuen que les circumstàncies afavoreixen l'Iran, fins i tot la primavera àrab. Creuen, principalment, que la influència nord-americana a la regió s'ha debilitat.

—**El líder revolucionari Ali Khamenei va replicar les acusacions sobre els atemptats i va culpar els Estats Units d'haver intentat desviar l'atenció dels problemes propis, especialment de la crisi econòmica.**

—És precisament això, que reforça el corrent d'autoafirmació a Teheran. Els representants del govern iranià pensen que els EUA volen retirar les tropes de l'Iraq com més aviat millor, alhora que es preparen per a sortir de l'Afganistan. En cap cas no es volen arriscar a iniciar una nova guerra a l'Orient Mitjà. Per això, possiblement, aquest corrent creu que ja no cal tenir por de la revenja nord-americana; i potser aquest pensament els ha animats a passar a l'acció.

—**Tanmateix, el moment de la revelació desperta sospites. Potser Obama pretén demostrar la seva fortalesa en l'àmbit de la política exterior, ben al contrari que el seu predecessor republicà.**

—Això és absurd. Precisament els republicans aprofitaran aquest cas per a titllar Obama de feble, pel fet de no

LEADING AUTHORITIES

donar resposta a una provocació com aquesta per part de l'Iran.

—**El president sempre s'ha mostrat partidari d'imposar sancions dures. Tanmateix, Rússia i la Xina les podrien blocar al Consell de Seguretat de l'ONU. Es tracta només d'una bravata, tot plegat?**

—Depèn del nombre de proves que les autoritats nord-americanes siguin capaces de presentar. Si saben convèncer la resta del món de la veracitat del complot iranià, és possible que s'apliquin noves sancions. La restricció de les exportacions de petroli perjudica sobretot la població iraniàna. Però si saben impedir, de manera efectiva, les inversions a l'Iran, poden tocar el punt feble del règim.

—**L'Aràbia Saudita ha amenaçat de venjar-se pel complot per a assassinar l'ambaixador. El príncep**

Turki al-Faisal ha afirmat que "algú ho ha de pagar, a l'Iran". Temeu que esclati una nova crisi a l'Orient Mitjà?

—De segur que aquests fets no hi ajuden gaire. Els saudites estan plenament convençuts que els mullàs s'amaguen darrere l'intent d'assassinat, independentment de les proves. Per tant, es dedicaran a armar-se contra l'Iran, i donaran suport, amb diners i armament, als grups antiiranians, possiblement també al territori iraquità. Tanmateix, l'Orient Mitjà ja es troba abocat a revoltes; només faltaria que dos estats tan poderosos s'embranchessin en una batalla sagrant.

*Marc Hujer
Gregor Peter Schmitz
Traducció de Mireia Menal*

La seva connexió fàcil, ràpida i segura amb Europa, amb el món.

Barcelona Europa

- ◆ El primer port espanyol en tràfic internacional.
- ◆ El port capdavanter de la Mediterrània i del sud d'Europa.
- ◆ El port de creuers núm. 1 d'Europa i el quart del món.
- ◆ El primer port a obtenir la certificació de qualitat ISO 9001.

Una connexió mai vista

Port de Barcelona
www.portdebarcelona.es

Entitat beneficiària del fons de cohesió de la Unió Europea